

การมาลงชื่อปฏิบัติราชการ แต่ไม่ปฏิบัติงาน ถือเป็น การ “ละทิ้งหน้าที่ราชการ”

“

การมาลงชื่อปฏิบัติราชการ แต่ไม่ปฏิบัติงาน เช่น ละทิ้งไปทำธุระส่วนตัวหรือไม่อยู่ประจำที่ทำงาน ไม่อยู่ที่โต๊ะทำงาน อยู่ในบริเวณสำนักงาน หรือในบริเวณที่สามารถติดตามได้นั้น เป็นเหตุให้งานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จถือเป็นการละทิ้งหรือละทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่หากเกิดความเสียหายร้ายแรงก็อาจกลายเป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.789/2558

เป็นบรรทัดฐานสำคัญที่วินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายงาน จากผู้บังคับบัญชาให้รับผิดชอบงาน แต่กลับละเลย ไม่เอาใจใส่ในงาน และมาลงชื่อปฏิบัติงานแต่ไม่ปฏิบัติงาน เป็นเหตุให้งานที่ได้รับมอบหมาย ไม่แล้วเสร็จตามวัตถุประสงค์ ถือเป็นการชดค่าสิ่ง หรือหลีกเลี่ยง ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ส่งให้หน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมาย เป็นการทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

การที่ผู้ฟ้องคดีได้รับมอบหมายงาน

- ✓ ละเลย ไม่เอาใจใส่ในงาน
- ✓ มาลงชื่อแต่ไม่ปฏิบัติงาน
- ✓ งานไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์

ถือเป็นการทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

